

Na osnovu svega iznesenog zaključci okruglog stola su slijedeći:

1. Domaća so za posipanje puteva je po hemijskom sastavu neuporedivo kvalitetnija od uvozne soli. Sadržaj aktivne komponente – NaCl u domaćoj soli je 99,7%, a u uvoznjoj soli se kreće od 88 do 96%, što je čak i ispod zahtjeva koji se traže tenderskom dokumentacijom.
2. Granulometrijski sastav uvozne soli je $O \div 4,0$ mm, a domaće soli $O \div 1,0$ mm. Granulacija $O \div 1,0$ mm, ne utiče na efekat otapanja snijega i leda, čak šta više osigurava ravnomjernije otapanje zbog veće specifične tj. kontaktne površine.
3. Ekološka prihvatljivost je neuporediva na strani domaće soli. Domaća so sadrži 0,008% netopivih materija, a uvozna so sadrži 1,9÷2,4% netopivih materija koje direktno zagađuju okolinu.
4. Sadržaj teških metala u uvoznjoj soli je 5÷20 puta veći nego u domaćoj soli. Zbog ovakvog sadržaja teških metala u većini zemalja EU je zabranjeno korištenje morske soli za posipanje puteva.
5. Sadržaj kalcija i magnezija u uvoznjoj soli je 370 puta veći nego u domaćoj soli (2,54% naprema 0,006%)
Sadržaj vlage u uvoznjoj soli je 56 do 58 puta veći nego u domaćoj soli (2,54÷2,60% naprema 0,045%).
6. Uvozna so sadrži 3,52÷5,94% sulfatnog jona (SO_4^{2-}), a domaća so 0,07%. Sulfatni jon ima izuzetno negativan uticaj na betonsku odnosno asfaltnu podlogu (saobraćajnicu). Ovaj podatak nije potrebno posebno komentarisati.
7. Bosna i Hercegovina godišnje troši cca 40.000 tona uvozne soli za posipanje puteva i bilježi platni deficit na nivou od 7,0÷ 8,0 miliona KM. Sve komponente koje ulaze u proces proizvodnje soli (slana voda, tehnološka para, električna energija, kalcinirana soda, kaustična soda, industrijska voda, amabalaža, palete) su domaći proizvodi. U ovom podatku država bi trebala da nađe svoj interes u korištenju domaće soli. Treba naglasiti da sa uvoznom soli dobijemo i platimo po cijeni soli oko 10% nekorisnih pa čak i štetnih materija (sulfati, netopive materije, vlaga, kalcij i magnezij, teški metali).
8. I konačno, treba naglasiti da je za poslednjih godinu dana u zemlje EU izvezeno 27.000 tona domaće soli za posipanje puteva, ranije navedenog hemijskog i granulometrijskog sastava. Iz ove činjenice proizlazi sasvim logično pitanje: «Kako i zbog čega je domaća so za puteve prihvatljiva u zemljama EU, a nije u BiH» .
Po nama odgovor je vrlo jednostavan.
Očigledno je da se radi o dobro organizovanim uvoznim lobijima, kojima je lični interes prioritarniji od interesa države i podsticanja domaće proizvodnje. Posebno kada se ima u vidu činjenica da je domaća so za puteve jeftinija za 20÷30 KM po toni od uvozne soli.
A poslednjih godina isključivi uvoznik morske soli za puteve je firma «MACOT» Rijeka, Republika Hrvatska.
9. Izvršna i zakonodavna vlast bi trebala da sa izmjenama zakonskih regulativa ujednači tržišne uslove za plasman domaćih proizvoda u supstituciji uvoza.

Organizacioni Odbor Okruglog Stola

Tuzla, 20.04.2011. godine